

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇਕ ਸੌ ਦੇ

ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਗਤਿਸ਼ੀਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੰਦੇਸ਼, ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਵਸਾਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੰਦੇਸ਼, ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਅਰਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਰਸਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ, ਆਯਤ ਸਤਾਈਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਹ ਰਾਹ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ; ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਭੌਤਿਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ-ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਕੰਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ 2, ਆਯਤਾਂ 13 ਤੋਂ 22 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ, ਜੋ ਮਲਾਕੀ 3 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਲਿਨਤਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹ-ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਸਲੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਉਸੇ ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਤਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਤਮਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ "ਛਿਆਲੀ" ਅੰਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੁੰਜੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। "ਛਿਆਲੀ" ਉਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਮੁਸਾ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੰਦਰ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। "ਛਿਆਲੀ" ਉਹ ਗੁਣਸੂਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਛਿਆਲੀ" ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ (1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ) ਜੋ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੁਆਰਾ ਗੋਚਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਵੀ। ਇਹ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ" ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਕੱਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ... ਤਦ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਗੁਰੂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੰਗਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਯੂਨਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯੂਨਾਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਮੱਛੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਮੱਤੀ 12:34, 38-40.

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ "ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ" ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪੂਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਬਲਦ, ਭੇੜਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਦਾ ਕੇੜਾ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਭੇੜਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਸਮੇਤ, ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਧਨ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਓ; ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਲਈ ਜੇਸ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾਂਦਾ ਹੈਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ? ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 2:13-22.

ਅਹਿਦ ਦਾ ਦੂਤ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ "ਚਾਂਦੀ" ਵਾਂਗ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ "ਸੋਨੇ" ਵਾਂਗ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਧ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਧ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਹਿਦ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਬਚਨ" ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਸਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਰਾਹੀਂ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੋਧੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੂਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੰਦਮ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ।" ਮੱਤੀ 3:12। ਇਹ ਛਾਂਟਣ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭੂਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੰਦਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾੜਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤਿ-ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਦੀ ਸਭਾ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦਿਲ

ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਵੇਖਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਆਤਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਬੜਬੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 'ਇਹ ਗੱਲ ਕਠਿਨ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?' ਦ ਡਿਜ਼ਾਇਰ ਆਫ ਏਜਜ਼, 392.

ਉਹ "ਆਤਮਾਂ ਜੋ ਪਰਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ" "ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਦੀ ਸਭਾ-ਘਰ ਵਿੱਚ," ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਇਕਸਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕ ਕਠਿਨ ਬਚਨ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ "ਸੁਣਨ" ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਛੇ, ਆਇਤ ਛਿਆਸਠ (666) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਆਪਣੇ ਵਾਰ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮੁੜ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ। ਯੂਹੰਨਾ 6:66।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ "ਯਾਦ ਕਰਨ" ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਜੋਸ਼ੀਲਾ" ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ "ਈਰਖਾਲੂ" ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਲਗਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 69:9.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜੋਸ਼, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਈਰਖਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਉਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਈਰਖਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨੇਮ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਨੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਛਿਆਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਈਰਖਾ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਾਣ ਕਿ ਤੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੌਮ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਸ ਦਾ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇਂਗਾ; ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬੁੱਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੋਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਰਮ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਤਪੱਤੀ 15:13-16.

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਨੇ "ਆਤਮਿਕ ਘਰ" ਕਿਹਾ ਸੀ, ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਦੇ ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ। 1844 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ

ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਆਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ "ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ" ਕਰਨਾ ਸੀ, 1831 ਵਿੱਚ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ।

ਤਦ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ ਛਾਂਟਣੀ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਅਗਸਤ ਬਾਰਗੋਂ ਤੋਂ ਸਤਾਰਗੋਂ ਤੱਕ ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਦ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ।

ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਤੇਲ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਤਦ ਮੰਦਰ (ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ) ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ।

"ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਪਵਿੱਤਰਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਵਰਣਨਾਵਾਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹੋ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੂਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੱਤੀ 25 ਦੀ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।" *The Great Controversy*, 426.

ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਉਹ ਕਾਰਜ ਆਰੰਭਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਤੀਜੇ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। "

"ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ।" *Review and Herald*, October 31, 1899.

ਜਦੋਂ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਬਹੁਤੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਰਗ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਰਵਾਇਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਾਣ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਜੋਤ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਾਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਹੁਤਿਆਂ" ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਤੀਜੇ, ਆਖਰੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ"?

ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜਾਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਪਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਰਚਰਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੇਹਾਂ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਬਚਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ 1850 ਤੱਕ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"23 ਸਤੰਬਰ, [1850] ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਅ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਦ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।" Review and Herald, November 1, 1850.

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੇਲੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। 1844 ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ-ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਚੱਲਿਆ, ਜੋ 1850 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਨਵਰੀ 1851 ਵਿੱਚ Review and Herald ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ।

1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਾਂਗ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦੋਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ, ਅਰਥਾਤ 1850 ਦਾ ਚਾਰਟ, ਉਠਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਦਸ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸਨ।

"ਜੇ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ; ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ; ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਏ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.... ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਸਾਰਾ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਮੂਹ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦਾ!" Evangelism, 695.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਐਸੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਉੱਧਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 1856 ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਉੱਨਤ ਜੋਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸੇ ਹੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਰਖ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਦਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਹੀ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ। ਦਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਜਿਸ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਭਟਕਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, 1863 ਦੀ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭਟਕਣ ਲਿਆਈ। ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਖ ਜਿਸ ਨੇ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵੇਲੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਗਿਲਆਦ ਅਤੇ ਬਾਸ਼ਾਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਯਾਦ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਰੋਗਿਸਤਾਨੀ ਭਟਕਣਾ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਉਤ-ਕਾਇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਸਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਕੇਵਲ ਬੌਣਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਘਾਤਕ ਭੁੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਉਪਰਾਲਾ ਹੁਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਕਠਿਨਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਯੁੱਧ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਭੌਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣ। ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੜਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਖਤ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।"

"ਓਗ ਅਤੇ ਸੀਹੋਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਪਰਖ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਇੰਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਪਰਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀਆਂ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸੇ ਹੀ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪਰਖ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਖ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਾ ਲੈਣ; ਜਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਗ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਤੋਂ ਹਟਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” Patriarchs and Prophets, 436, 437.